

ו הַלְוִיִּם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת-הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה
 נא וְשֵׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 אֶת-כֶּסֶף הַפְּדִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל-פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

ד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: נִשְׂא אֶת-
 ראש בְּנֵי קֹהַת מִתּוֹךְ בְּנֵי לְוִי לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתֵם:
 ג מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בְּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כֹּל-בָּא
 ד לַצֵּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת עֲבַדְתַּת בְּנֵי-
 ה קֹהַת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנוֹסַע
 ו הַמִּחָנֶּה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרִכַת הַמָּסַךְ וְכִסּוּ-בָהּ אֶת אֲרֹן
 ו הָעֵדוּת: וְנָתַנוּ עָלָיו כֶּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרָשׁוֹ בְּגַד-כִּלְיִל
 ו תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְּדֵיּוֹ: וְעַל אֶשְׁלֶחַן הַפְּנִימִים יִפְרָשׁוּ
 בְּגַד תְּכֵלֶת וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-הַקַּעֲרֹת וְאֵת-הַכַּפֹּת וְאֵת-
 הַמִּנְקִיֹּת וְאֵת קִשׁוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה:
 ח וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר
 ט תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת-בְּדֵיּוֹ: וְלָקְחוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת-
 מִנְגֶּרֶת הַמָּאוֹר וְאֶת-נִרְתִּיָּהּ וְאֶת-מַלְקָחֶיהָ וְאֶת-
 מַחְתֵּתֶיהָ וְאֵת כָּל-כְּלֵי שְׁמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּ-לָהּ בְּהֵם:

שביעי א-ב

לנאי: מן בוכריא: הבני ישראל נסוטים ית
 כספא אלף ותלת מאה ושתיים ותמשי
 סלעין כסלעי קודש: ויתן משה
 כסף פריקיא לאהרן ולבניו על
 מימרא ניי כמא די פקיד יי ית משה
 אומליל יי עם משה ועם אהרן למשה
 בקבילו ית חשבון בני קהת מנו בני
 לורעיהוון לבית אבהיהוון: ויתן
 תלתין שנין ודעלא וער פרי חמשי
 כל דאמי לחילא למעבה: ובער
 במשפון ומנא דידין פלחון בנייה
 במשפון ומנא קדש קודשא: ויתן
 אהרן ובנויה במשל משריחא ויפק
 ית פרקסא דפרסא ויכסון בה ית אר
 וסקודתא: ויתנון עלויה חופא
 דמשך סגונא ויפרסון לבגש
 תכלא מלעלא וישוון אריחיה
 פתורא דלחם אפיא ויפרסון
 תכלא ויתנון עלויה ית מימרא
 בויפיא וית מילא וית קסודתא
 ולחם תנירא עלויה ית: ויפרסון
 עליהוון לבגש צמע ויהווי ויכסון
 בחופאה דמשך סגונא וישוון
 אריחיה: ויכסון לבגש תכלא
 ית מנרתא דאנחורי וית בוגר
 וית צבתהא וית מחותמהא וית
 מני משחא די ישמשון וית
 כל

על צן חמשים כמו: מכתיב משה: (ד) קדש הקדשים. המקורש צבתהא
 והשלחן והמזבח והמזבחות והפרוכת וכלי שרת: (ה) ובא אהרן ובניו וזו
 כל לוי וכלי לנרתיקן המפורש לו בפרשה זו, ולא יטעלו סלעים על קהת תלמי
 בנסוע המזבח. כשהען מסתלק הם יורדין שיטת (ו) קדו וזו וכוונה
 ומנקיות. כבר פירשתי במלאת המשכן (שמות כה:לל): ויתן משה
 אשך יוסף בן (סס): (ט) מלקוחיה. כמין לבת שמשון בה חת-הסמילה לכל
 מחתתיה. כמין כף קטנה וזוהיה פשוטין ולא פגלגלס ואין לה מחתתה
 מזדיה וחוסה בה חת דאן הכרות כשמצטבן: נהויה: לוי: כל

כ"י (ג) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כך סכום החשבון. חמשה שקלים לנגלת
 למאחיס בזכרות, אלף שקל לשבעים בזכרות, שלש מאות וחמשים שקל. לשלש בזכרות,
 חמשה עשר שקל. אמר, כי לא חמשה, בזכר שאומר לו סן חמשה שקלים יאמר לי אני
 מפדויי הלויים. מה עשה, הביא שנים ועשרים אלף פתקין וכתיב עליהם בן לוי, ומאחיס
 ושבעים ושלושה פתקין כתיב עליהן חמשה שקלים, בללן וכתב בקלפי, אמר להם בזו
 ועלו פתקיהם לפי הגורל (תנחומא כא; סנהדרין ז:). (ב) נשא את ראש וגוי.
 מנה מהם את הראויין לעבודת משא, והם מבן שלשים ועד בן חמשים שנה, והפתוח
 משלשים לא תמלא כחו. מלאך אמרו בן שלשים לכה (אבות הבכה: במ"ר וז) והיות

junction with this task, a new census of thirty-to-fifty-year-old
 Levites was conducted to determine the numbers of those
 who were eligible for the physically demanding work of carry-
 ing the Tabernacle's components. At the climax of the in-
 structions, God warned Moses and Aaron that the sanctity of
 the Ark is so great that even the Kohathites, the elite family
 of Levi, may not gaze at the exposed Ark as it is prepared for
 transport, and that the Kohanim must see to it that the lives
 of the Kohathites are not jeopardized by exposure to the Ark
 before it is wrapped and covered.

2. The Kohathites are organized. After the census and
 consecration of the Levites, God commanded Moses and
 Aaron to organize them for the service they would perform
 when the Tabernacle was transported. The responsibilities of
 the Kohathites, who were charged with the most sacred por-
 tion of the Tabernacle, are given in this Sidrah; those of the
 Gershonites and the Merarites are in Sidrah Nasso. In con-
 junction with this task, a new census of thirty-to-fifty-year-old
 Levites was conducted to determine the numbers of those
 who were eligible for the physically demanding work of carry-
 ing the Tabernacle's components. At the climax of the in-
 structions, God warned Moses and Aaron that the sanctity of
 the Ark is so great that even the Kohathites, the elite family
 of Levi, may not gaze at the exposed Ark as it is prepared for
 transport, and that the Kohanim must see to it that the lives
 of the Kohathites are not jeopardized by exposure to the Ark
 before it is wrapped and covered.

4.

From the firstborn. In order to determine
 which of the Israelites had to pay and which would be redeemed by
 the Levites, Moses prepared 22,000 lots inscribed "Levite" and
 22,000 lots inscribed "five shekels." Each firstborn drew a lot
 (Or HaChaim).

As HASHEM had commanded. Moses did
 not even think of enriching his brother and nephews; his sole
 concern was to carry out God's command (Or HaChaim).

